CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA — AIT

Barcelona, divendres, 25 de març del 1938 — ANY II — NUMERO 339

EDITORIAL

ESTOICISME

Dins [illegible] i vulgar com era la vida ciutadana, en ocasions ens havia arribat a semblar que les commocions que sofrien els altres pobles eren pures expressions literàries inserides a la gran premsa per a proporcionar-nos uns moments d'esplai, a l'hora de pair el dinar, amb el cafè a punt de prendre, amb el cigar als llavis.

Si la vida ensenya, si l'adversitat fortifica, ara és l'hora d'aprendre les formes fílmiques i de guanyar en tremp i en caràcter. Les èpoques d'egloga i les pàgines de passivitat estan molt lluny de nosaltres; l'ambient es enrogit per una vermellor sinistra. Què passarà?

De moment, les petites comoditats que tenien la mesquina virtut d'[illegible] els vicis burgesos, s'han esvaït completament; la relació de les dissorts passades per altres pobles han deixat de significar una aportació de literatura intranscendent, i la calmositat de la llar és trencada, [illegible], no pas per les nostres ganes, sinó per voluntat d'ells, dels miserables que s'han venut Espanya al nazi-feixisme per tal de [illegible] tranquil·litat i repòs.

Qui eludirà la contesa? Ningú. El més pacífic, el més propens a [illegible], pot trobar-se fàcilment embolcallat pel remolí de la mort. ¿Quantes víctimes «innocents» (¿qui no hu és, d'innocent, entre els qui no hem provocat la guerra?) s'han comptat en aquesta lluita? ¿Quants partidaris del no fer res, i fins i tot de la «cinquena columna», no han caigut mortalment ferits per la metralla feixista? I, [illegible], el monstre no s'avergonyeix de la seva comesa i segueix endavant amb els seus procediments de destrucció i extermini.

L'[illegible] és viril, indubtable. I ell ensenya que la topada es inderrogable i que els covards i els indecisos la passaran malament. Essent com es, inevitable el gran encontre, el millor que poden fer les ànimes poruques és enfortir-se, enlairar-se, sublimitzar-se, posar-se a to amb les necessitats del moment, apropar-se als temperaments enèrgics i decidits que esperen serens, o que la escometen, decidits, el moment.

La por de perdre és una condició dolenta per als qui juguen, tant com ho i [illegible] és el dèficit de guanyar. L'individu [illegible] és sempre inferior al de temperament enèrgic, i, encara i tot més que aquest, les probabilitats que resten a aquell són, invariablement, les de sucumbir. La por de morir el converteix anticipadament en cadàver, mentre que als decidits les ganes d'aterrar l'enemic els poden reservar, amb la vida, el guany de la victòria.

Ara ens trobem que els moments són de lluita emfebrosida, de combat indefugible. Tenim en disputa les nostres més altes esperances, les més belles de les nostres il·lusions. Jaurem, pel camí que ha d'ésser de la victòria, els cossos amats dels combatents caiguts, de les nostres dones, dels nostres jaios, dels nostres germans, dels nostres infants, [illegible] per la criminalitat feixista. I hem d'abdicar? Per què? Perquè l'enemic pressiona? Precisament és ara que cal demostrar-se la nostra fortalesa i fins on arriben les nostres ganes o la nostra voluntat de combatre per a vèncer. La mort és cosa desagradable; però l'esclavitud que se'ns prepara, més que desagradable, és espantosa. Qui preferiexi la mort civil, ja ho hem dit, no queda pas exempt de la mort material. Qui ens ataca no respecta els qui s'espanten, sinó els qui se li imposen per mitjà d'una voluntat de ferro. Els monstres, els assassins, troben gust i recreació en els adula i en les [illegible] contorsions de les víctimes, i allò desagradable per a ells és la ira desfermada de tot un poble que no veu altra sortida que la mort o la victòria.

Val en aquesta hora única, el valor, la decisió, l'estoïcisme; les ganes de vèncer, d'imposar la raó matant i morint. Coneixem la brivesa moral de l'enemic que tenim enfront i cal considerar el que faria de la nostra terra i de les persones que ens porten afecte. Cal considerar la bellesa d'una mort esperada amb el somrís a flor de llavi i amb l'arma homicida a la destra, o amb l'esplendorositat d'una victòria així de ben guanyada.

Si al mes d'agost del 1936 el Govern republicà hagués rebut el material de guerra que tenia comprat a França, avui Espanya gaudiria d'una pau absoluta

"La Dépêche" de Toulouse, el gran òrgan radical del Midi francès, del qual és copropietari el ministre de l'actual Govern Blum, Maurici Sarraut, el dia 22 d'aquest mes va publicar un article que acaba així: "Quan, més tard, la història verídica d'aquesta guerra (l'espanyola) serà escrit, es sabrà que sense l'ajut italo-alemany, Franco temps ha que hauria perdut la partida. Però el concurs que ha trobat, des del començament de l'alzamiento, en l'aviació italo-alemanya, li ha permès successivament transportar les tropes marroquines, apoderar-se de Badajoz i Màlaga, conquistar el nord d'Espanya, recuperar Terol, i avui l'ajuda a obrir-se el camí de la Mediterrània. Tant si es vol com no, el fet és que els republicans espanyols avui no lluiten amb un sol adversari; lluiten contra tres, entre els quals figuren grans nacions continentals. Alguns senten les mans com Ponç Pilat si és que no se n'alegren. Nosaltres no podem imitar-los, perquè el nostre cor sagna davant d'aquest poble veí i amic, trossejat, i que serveix de blanc als uns prototipus de Hitler i de Mussolini i de camp d'assaig per a les seves bombes.

Sagna el cor dels radicals francesos, davant l'espectacle d'Espanya destrossada pel feixisme internacional, que troba en un grapat de miserables, els còmplices que necessitava per a cometre el seu nou crim. Però la política de No Intervenció es d'origen francès. I fou aplicada per França des del primer moment, és a dir, quan encara no sabíem el Quai d'Orsay si volien adherir-se a ella Berlín i Roma.

Si pel juliol i agost del 1936, el govern legal de la República hagués rebut el material de guerra que tenia comprat a França — en virtut d'un acord comercial recentíssim — hauria abatut la rebel·lió militar i avui Espanya gaudiria d'una pau absoluta, sota l'ègida de les seves institucions democràtiques.

Però no aconseguí que li reconeguessin el seu dret. I la no intervenció la deixà inerme davant un enemic que disposava de poderosos auxilis estrangers.

Després, es veié clarament que la no intervenció, imaginada pel Quai d'Orsay i aprovada pel Foreing Office, era una no intervenció en sentit únic. Arribaren a Espanya enormes remeses de material d'Itàlia i Portugal, i amb elles aviadors de guerra, procedents d'Alemanya, tancs i artillers. I després, unitats d'infanteria de la "Legió Condor". I, finalment, un vertader exèrcit italià, d'algunes divisions.

Amb tot, les democràcies occidentals varen romandre orbs i sordes. Els nostres crits de dolor, les nostres protestes justíssimes, les deixaven impassibles. Es tapaven les orelles i tancaven els ulls per a no oir ni veure...

I així hem arribat al present moment de la nostra guerra civil i nacional. Moriren mig milió d'espanyols. El sòl de la Pàtria és una àmplia successió de ruïnes i cementiris. No hi ha una família, a la Península, que no tingui motius per a plorar i vestir de dol.

* * *

Sagna el cor dels radicals francesos. Els honora molt aquesta emoció. Els ho agraïm pregonament i els ho estimem. Però permeti'ns "La Dépêche" de Tolosa que, amb tots els respectes, li diguem que això no és suficient. L'hora gravíssima —gravíssima no solament per a Espanya, sinó també per a França— exigeix moltíssim més.

ATENEU PROFESSIONAL DE PERIODISTES

EL FUNCIONAMENT DEL SERVEIS DE SECRETARIA

Malgrat els estralls produïts amb motiu dels últims bombardeigs al local social de l'Ateneu Professional de Periodistes, segueixen funcionant els serveis de Secretaria de l'esmentada entitat, tots els dies feiners, de quatre a sis de la tarda, al mateix local de sempre: Rambla de Catalunya, 15, pral.

GUIES DE LA LLIBERTAT!

EL COMITE PENINSULAR DE LA FEDERACIO ANARQUISTA IBERICA, saluda en vosaltres, ferms combatents del Front d'Aragó, emuladors de les brillantíssimes gestes asturs, l'esperit profundament llibertari dels qui saberen morir dignament, els punys enlaire vigorosament closos i en els llavis un VISCA LA LLIBERTAT! ans que retrocedir un pas davant les hordes de la reacció invasora.

Calia reivindicar el vostre heroisme i, conscients d'ell, no podíem ésser nosaltres els qui una vegada més ho proclamessin. «...aquests soldats que es deixen aixafar pels tancs en el seu lloc de lluita...» No podia ésser més eloqüent la manifestació de l'entusiasme que la vostra gesta ha desvetllat entre el poble treballador i revolucionari. Ni menys merescuda.

Segurs que en vosaltres resideix el veritable esperit de la victòria, la Federació Anarquista Ibèrica us exhorta a seguir, amb la mateixa brillantor, donant l'exemple de combativitat i dignitat revolucionària en què tantes esperances té posades el nostre poble.

EL COMITE PENINSULAR DE LA F. A. I.

SILUETES CIUTADANES

ELS QUI NO COMPRENEN LA GRANDESA DE LA NOSTRA CAUSA

La guerra ens ha fet conviure amb els nostres germans de les terres d'Ibèria que no han volgut sotmetre's al jou de l'exèrcit feixista. És admirable la correcció que observen els evacuats que han trobat aixopluc a la nostra terra.

Havent-hi tanta de gent en una ciutat, és natural que existeixi un petit nucli que no comprengui la grandesa de la nostra causa. Hi ha gent — no ens interessa esbrinar d'on procedeix — que no sap encara el que significa un moviment revolucionari. Creuen que fer el que els plau, és una conquista revolucionària. Els qui tenen un concepte gran de la revolució, saben que un ciutadà no pot lesionar els interessos de la col·lectivitat.

Les autoritats han imposat fortes sancions als qui destrueixen els arbres i, no obstant, encara hi ha gent de mentalitat primitiva que continua destralejant-los. No s'adonen del mal que fan al poble destruint el nostre patrimoni forestal.

Alguns diaris han donat ja el crit d'alerta. Nosaltres — perdoneu la immodèstia — fórem els primers que vàrem blasmar la fúria destructora dels qui desconeixen els beneficis que els boscos reporten a la col·lectivitat. Per a la gent que va a la muntanya amb una destral a la mà, un bosc no és altra cosa que uns quants arbres plantats en desordre.

Si tinguéssim una mica de sensibilitat no destralejaríem els arbres. Damunt un bosc han passat una corrua d'anys, i la destral destrueix l'obra del temps. El qui no sent una placidesa quan es troba dins la pau i la quietud de les muntanyes, és que és incapaç de comprendre els espectacles de la naturalesa.

Als afores d'Olot hi havia, ja fa temps, uns roures centenaris d'una bellesa extraordinària. Tots els nostres grans paisatgistes, especialment els de l'escola olotina, havien desfilat per aquell indret. Un matí en anar a aixoplugar-nos sota les branques garrides dels roures, els vàrem trobar destralejats. El propietari se'ls havia venut. Les soques corpulentes eren abatudes damunt l'herbei. En contemplar aquells arbres magnífics destralejats, els ulls se'ns van humitejar, com si haguéssim presenciat l'esfondrament d'un edifici monumental. Els qui mai no han reposat sota un arbre centenari, no saben l'emoció que causa la seva contemplació. Deixant de banda l'aspecte estètic d'un bosc, que no tothom sap apreciar, podrien ésser esmentades una diversitat de causes, d'ordre material, que ens obliguen a respectar els arbres, si no us diu res l'aspecte decoratiu d'un arbre, sapigueu, si més no, respectar-lo pels beneficis que reporta a l'agricultura i a la col·lectivitat.

Existeix també una petita minoria de ciutadans — afortunadament són molt pocs — que creu que la guerra és incompatible amb el civisme i la correcció. Assenyalem aquest fet perquè els infractors de lleis cíviques i socials, són molt pocs. Si fos un defecte col·lectiu, acotaríem el cap i no diríem res. És de doldre que comportant-se tan correctament la majoria dels ciutadans, hi hagi un nucli reduïdíssim que en aquests moments que la gent ens observa ens faci quedar malament.

Sovint a la plaça de Catalunya hi ha uns homes ajeguts damunt l'herba dels parterres que ofereixen un aspecte deplorable. A més a més de malmetre les plantes donen un exemple poc edificant. Les exigències de la guerra han obligat l'Ajuntament a reduir l'enllumenat. Alguns individus aprofiten la fosca per a fer en alguns recons el que haurien de fer a casa o en els llocs apropiats. Això és una manca de civisme i és una incorrecció imperdonable.

En aquests moments tots hauríem de fer un esforç per a presentar-nos davant del món dins de la més estricta correcció. Hem de demostrar que el poble és capaç de mantenir el prestigi de la ciutat. S'equivoquen els qui creuen que són més revolucionaris els qui deixen de banda les regles més elementals de l'educació. Les idees revolucionàries no són incompatibles amb la distinció i l'elegància.

Aquesta reduïdíssima minoria que escup on li ve bé, i s'ajeu en les vies més cèntriques i empastifa els recons de la ciutat, hauria de comprendre que la nostra causa justa i noble exigeix de tots els ciutadans el màxim esforç i la màxima correcció.

J. VERAX

«L'hora solemne que vivim, l'emoció del moment i l'esforç que tots els soldats estan fent tindran aviat una correspondència que ens emplenarà d'orgull», diuen el general Pozas i el comissari Castillo als combatents de l'Est

Front de l'Est, 24. — Per l'alt comandament ha estat fet públic el manifest següent:

"Als soldats, caps i comissaris de l'Exèrcit de l'Est. — Des de fa alguns dies, amb heroisme veritablement exemplar, s'estan escrivint a la història de la nostra guerra les pàgines més brillants. L'enemic, amb tot el luxe de les seves forces, concentrant sobre les nostres línies tota la seva artilleria i aviació, ha desenrotllat una ofensiva que vol convertir en un fet definitiu a favor seu. Nosaltres estem obligats, en el mateix esperit de sacrifici amb què en aquestes jornades s'està batent tot l'Exèrcit de l'Est, a resistir costi el que costi, defensant pam a pam el nostre terreny. Que no minvi la nostra moral pel fet d'haver hagut de deixar posicions que des dels primers dies del moviment subversiu les glorioses Milícies saberen conquistar amb llur empenta i llur entusiasme.

Espanya, envaïda pels exèrcits alemany i italià, no pot sucumbir a causa dels nostres desmais; la fortalesa moral i l'heroisme que escamparen a dolls els milers i milers de combatents que caigueren defensant la santa llibertat de la nostra pàtria, ens demanen en aquesta hora solemne d'escriure per al país el sacrifici que santificarà la gesta més gloriosa que ha conegut aquesta guerra d'independència. Tothom al seu lloc per tal d'obeir cegament les ordres del comandament, severs en extrem amb aquells que, en sentir decaure la seva fe, no confien en una victòria que reclama per a Espanya la llibertat!

L'hora solemne que vivim, l'emoció del moment i l'esforç que tots els soldats estan fent tindran aviat una correspondència que ens omplirà d'orgull, perquè haurem estat nosaltres els artífexs del triomf de la nostra causa.

Adhuc no superant l'enemic en mitjans de combat, embolcalla el nostre esperit amb l'aire d'espanyols, aquesta idea que és comuna a tots aquells que preferim el sacrifici abans que l'esclavatge.

Esclatats abans que abandonar les posicions, han caigut molts combatents del nostre gloriós exèrcit coberts pel fang dels dies crus que hem patit; els nostres soldats, els nostres caps i els nostres comissaris han sabut resistir els intents dels exèrcits invasors.

Amb el front alt, l'ànim serè i cercant en la pregonesa del nostre pensament el valor per al sacrifici, sabérem ésser dignes de l'heroisme que han deixat com a premi l'admiració que els devem tants herois de l'Exèrcit del Poble.

A resistir, a deturar l'invasor, a sentir l'orgull que nosaltres estem forjant la victòria!

CRISI A LITUANIA

SEMBLA QUE L'OPOSICIO NO ENTRARA A FORMAR PART DEL NOU GOVERN

Kaunas, 25. — Davant l'extorsió del moviment d'oposició reclamant la solució de la crisi ministerial, el President de la República, després d'haver rebut la conformitat del senyor Tubelis. S'indica que el nou Govern quedarà constituït probablement de la següent manera: Presidència del Consell, ebat Mironas; el generalíssim Rastikis s'encarregarà provisionalment de la cartera de defensa nacional; Lozoraitis, també provisionalment, de la d'Afers Estrangers; interior, el coronel Leonas; Justícia, Masiulis; Agricultura, Tubelis; Finances, Tonkuna, i Comunicacions, Stanisaus.

L'oposició no entra a formar part del Govern. Tots els ministres pertanyen al partit nacionalista. — Fabra.

Canvi de telegrames

«Podran esclafar-nos, però no aconseguiran rendir-nos», diu el ministre de Defensa

Entre el ministre de Defensa Nacional i el general cap i el comissari de l'Exèrcit de l'Est s'han creuat els següents telegrames:

"General cap i comissari de l'Exèrcit de l'Est a l'Excm. senyor ministre de Defensa Nacional. — Amb profunda satisfacció us fem present que durant aquestes jornades l'Exèrcit de l'Est ha lluitat amb heroisme i entusiasme inigualats. Moltes posicions s'han mantingut fins a sucumbir-hi, aixafats pels tancs, els seus gloriosos defensors. En comunicar-vos aquesta satisfacció pel comportament de les nostres tropes i dels comissaris de totes les forces que lluiten en l'Exèrcit de l'Est, us fem arribar la fervor dels qui, combatent per la independència d'Espanya contra exèrcits amb efectius molt superiors i els components dels quals són en llur majoria estrangers, senten el desig de continuar mantenint amb llur resistència l'esperit de la victòria. Us fem, encara, present la total adhesió i la subordinació als mandats del Govern de la República, simbolitzats en la V. E.— Visca la República!"

"Ministre Defensa Nacional a general cap i comissari de l'Exèrcit de l'Est. — Aquests soldats que es deixen aixafar pels tancs en els seus llocs de lluita, consentint que els seus cossos d'espanyols s'esclafin sota el ferro alemany, simbolitzen meravellosament l'esperit de la nostra lluita. Podran esclafar-nos, però no aconseguiran de rendir-nos. Es preferible la mort a l'esclavitud, i quedar colgats en la nostra terra d'Espanya que no pas conviure-hi amb els invasors. Tot el món es commourà davant tan sublim abnegació."

Visca la República! Visca el gloriós exèrcit de l'Est!

P. C., 24 de març del 1938.— El vostre general, Pozas. — El vostre comissari, Castillo."

Demà publicarà CATALUNYA un importantíssim treball del company D. A. Santillán. Llegiu CATALUNYA!

Alemanys i polonesos es barallen

Zuric, 25. — Notícies procedents de la frontera alemanya diuen que la Premsa de Berlín dóna compte de certa aldarulls que es produïren els últims dies a Polònia entre alemanys i polonesos, els quals, segons sembla, arribaren a disparar contra els alemanys a Neubric, i els ocasionaren dos morts i molts ferits.

Els periòdics reclamen enèrgicament del Govern polonès que eviti aquests incidents i impedeixi l'excitació antialemanya. — Fabra.

La política txecoslovaca i les minories

Praga, 25. — Comentant les decisions adoptades pel Partit Populista txecoslovac en la seva reunió de Bratislava, l'Agència C. T. K. declara que "els mitjans polítics de Praga consideren la decisió com una maniobra sense valor, puix que la força numèrica de l'oposició no ha sofert cap alteració". El Govern continuarà, doncs, la política seguida fins ara amb les minories. — Fabra.

Les minories estrangeres al Brasil

Rio de Janeiro, 25. — A conseqüència d'un article aparegut en la "Correspondència Política i Diplomàtica", l'Associació de la Premsa brasilera ha aprovat unànimement una moció felicitant els periòdics per l'actitud adoptada estimant inadmissible l'acció política de les minories estrangeres. — Fabra.

La solidaritat no és mai un sacrifici, sinó un deure. Compleix aquest deure ajudant, per mitjà de S. I. A., les víctimes dels bombardeigs.

EL BRASIL AL COSTAT DELS ESTATS UNITS

«ES SOLAMENT PELS ESFORÇOS CONJUGATS DELS POBLES PACIFICS QUE LA VERITABLE PAU SERA ASSOLIDA»

Rio de Janeiro, 25. — En un missatge dirigit al poble dels Estats Units i difós per la ràdio, el ministre d'Afers Estrangers del Brasil, senyor Aranha, ha declarat:

"És solament pels esforços conjugats dels pobles pacífics que la pau real serà assolida. El meu país ha establert sobre aquesta base la seva política internacional. La nostra extensió territorial i el fet que la nostra població és més nombrosa que la dels nostres veïns, ens porta a seguir una política de tolerància. De tots els mètodes per evitar la guerra, el de l'aïllament és el més condemnable, puix que afavoreix els que s'associen per a fer la guerra. És impossible mantenir la pau sense una acció immediata. És necessari que la pau sigui la victòria de la voluntat conjunta dels bons, contra les conspiracions dels perversos. En aquesta hora de confusió, el Brasil està al vostre costat per la causa de la humanitat i de la pau. Mai els ideals del continent no significaran un aïllament de la comunió europea i universal, però els brasilenys estan fermament determinats a no consentir que les ideologies o costums de règims polítics estrangers pretenguin imposar-se als que constituïren, fa més d'un segle, l'estructura política i moral del Brasil." — Fabra.

Llegiu avui, a darrera plana: COM ES FA LA REVOLUCIO AL MATEIX TEMPS QUE LA GUERRA per Mauro Bajatierra

ESBOSSOS

EN EL MON CIENTIFIC DE LA FANTASIA I LA RECERCA

JULI VERNE

Literat per vocació que desentina la vida planera que li oferia el seu pare, perquè aquesta era a punt de fer-se advocat. Verne, lluny i ben allunyat de les trapelleries immorals de les coses de la curia, va sens dir que, si volia treure a plor dels seus dots d'inventiva, va necessitar engalipar ningú ni emmetzinar els sentiments humans amb legalismes i extralegalismes; es tenia prou amb la seva intel·ligència privilegiada, que el dotà d'una visió tan profunda de les coses, que de vegades la seva fantasia precedia els descobriments de la Ciència. Un novel·lista per excel·lència, fet d'esser un home d'idees i de realitats, suplint la fantasia que existia en certa manera la literatura en el llibret que, a més del mecanisme gramatical i el lèxic de l'idioma en el qual escriu, coneix i domina també les belles coses espirituals i humanes que menen al món de la justícia i de la recerca. Juli Verne. Heus aquí una ànima de la novel·la científica.

No fou un entreteniment de la joventut; fou quelcom més. El que ens dol d'una manera vergonyosa són aquestes edicions barroeres que s'han fet per a la mainada d'algunes de les seves obres, i amb les quals s'ha tragut la barra a la poca-vergonya de doguallitzar-la per complet. La mitoràia sectarista ha arribat fins a l'extrem, en la seva execució inquisitorial, de fer víctima la intel·ligència, anul·lant-la en els infants i malmetent-la en els intel·lectuals.

En complir-se avui els trenta-tres anys del seu traspàs, podem encara blasmar la tirania educacional i les seves terribles conseqüències.

BLACK GIPSY

TEATRES

AHIR A LA TARDA ES VAN CANTAR AL GRAN TEATRE DEL LICEU «LAS GOLONDRINAS» DEL MESTRE USANDIZAGA

Ahir a la tarda va cantar-se al Gran Teatre del Liceu el drama líric en tres actes, del mestre Usandizaga, «Las golondrinas». Aquesta obra té fragments bellíssims i melodies força inspirades, però és una obra poc personal. Usandizaga va morir tan jove que no va tenir temps de crear-se una personalitat. Segurament en les obres que hauria anat produint, hauria anat deixant de banda les preocupacions que tenia en escriure «Las golondrinas». Es natural que un compositor jove, vulgui anar de la mà dels qui han aconseguit ja fer-se un prestigi en el món de l'art. La seva primera obra, però, revela un gran temperament musical i un compositor de molta fibra.

Ahir es van fer aplaudir cantant aquesta obra Conxita Panadés, Matilde Martín i Marc Redondo. El «ballet» del segon acte fou molt aplaudit.

Creiem que hauria estat preferible cantar «Las golondrinas» tal com s'havien ja cantat al Liceu. A l'acabament de l'obra, el públic que omplia el teatre va aplaudir llargament els artistes prestigiosos que van interpretar-la.

PINK

EL TEATRE ES UN COMPLEMENT DE LA VIDA CIUTADANA

Malgrat els fets tràgics que han castigat la nostra ciutat, el públic, aquest públic barceloní, no s'ha resignat a quedar-se a casa, i a mesura que la tranquil·litat torna a nosaltres, hom veu com els teatres són novament concorreguts i donen aquell to de serenitat tan admirable.

Aquests dies, totes les companyies dels diversos teatres de la ciutat, així com també l'altre personal que hi treballa, no ha deixat de comparèixer al seu lloc. Cal, doncs, que el públic correspongui a aquesta abnegació assistint als espectacles i demostrant que sap correspondre a la voluntat dels seus companys que no han abandonat els seus llocs en moments de perill.

La Delegació del Teatre Català de la Comèdia, desitjosa de correspondre a la bona acollida que el públic havia fet a totes les obres presentades al teatre de la Rambla dels Estudis, ha decidit que "El casament de la Xena" continuï en el cartell, tal com es mereix, i espera que el públic continuarà aplaudint-la i celebrant-la.

El teatre és, també, un estímul espiritual de la Pàtria.

NOTICIES LOCALS

DE LA CREU ROJA

Entre els moltíssims donatius rebuts cal destacar el dels venedors ambulants del Sindicat Unic de la Distribució, amb un total de 250 pessetes.

Ciutadans, no deixeu de contribuir a l'obra benèfica social que aquesta Institució practica.

Per a donatius, al carrer de Llúria, 85, principal o al de Pivaller, núm. 2, entresol.

CASAL DE LA CULTURA

La Secció de Ciències del Casal de la Cultura ha organitzat per al dissabte dia 26 del corrent, a dos quarts de set de la tarda, una conferència a càrrec del professor Emili Mira, amb el tema "La Ciència i l'Art", amb unes expressions psiquiàtriques recollides en uns dibuixos de Carme Isola.

FESTIVAL

Diumenge vinent, a les quatre de la tarda, el Club Internacional Antifeixista celebrarà al seu estatge, Passatge Méndez Vigo, 8, un festival commemoratiu de la "Commune de Paris" i de les Revolucions Democràtiques del 1848. Parlaran companys espanyols, francesos, alemanys i italians, i també prendran part a l'acte artistes de les diferents nacions, amb cançons, balls i poemes.

SAGNANT SUCCES

A la Rambla de Canaletes, un individu anomenat Pere López Pibernat, de 42 anys d'edat, casat, que feia vida marital amb Carme Martínez Lamadrid, la va sorprendre de braçet d'un altre home.

El López recriminà la conducta de la seva companya, i aquesta li digué que podia donar per acabades les seves relacions, puix que tenia el propòsit de casar-se amb l'home que l'acompanyava.

Llavors, el López es va treure la pistola i disparà quatre trets contra la seva amant, a la qual causà lesions greus, a conseqüència de les quals ha mort, a les quatre de la matinada, a l'Hospital Clínic.

L'agressor fou detingut i conduït al Jutjat de guàrdia, on confessà el crim.

Quedà pres i processat pels delictes d'homicidi i tinença il·lícita d'armes.

DENUNCIA

El responsable de la sastreria Russell i Comes, del carrer de Sant Pau, ha presentat una denúncia per la sostracció de gèneres per valor d'unes 40.000 pessetes.

PER TRANSITAR PER LLOCS PROHIBITS

Per transitar per llocs prohibits han estat detinguts Elies Ouragon i Rupert Ruidobro. Han estat posats a la disposició del comissari general.

DETENCIO

Per la policia ha estat detingut Joan Millà, per haver-se-li trobat una quantitat de material elèctric la procedència del qual no ha sabut explicar satisfactòriament.

GENERALITAT

MANIFESTACIONS DEL CONSELLER DE GOVERNACIO SOBRE ELS DARRERS BOMBARDEIGS

El conseller de Governació i Assistència Social, Antoni Sbert, ha rebut avui els informadors i els ha fet les següents manifestacions:

«Acabo de visitar els guàrdies i agents del Cos de Seguretat ferits en els darrers bombardeigs, hospitalitzats a la Clínica dels Serveis d'Ordre Públic de la Generalitat. No cal dir que estan perfectament assistits i en l'estat d'ànim ja conegut i característic d'aquestes forces, cada dia més disciplinades i heroiques.

Amb motiu de l'acumulació de ferits en un dels grans hospitals de la Generalitat, varen sol·licitar-se urgentment donadors de sang. En pocs minuts, uns tres-cents guàrdies del Cos de Seguretat s'oferiren voluntàriament.

Per motiu de la confusió i de les inevitables dificultats de control, he de remarcar — ha afegit el conseller — l'honradesa dels guàrdies que han anat portant a la Inspecció els objectes de valor i els diners trobats en les runes; i quant als hospitals els esforços realitzats pel personal de totes les especialitats i categories que han hagut de treballar en condicions difícils, per les dificultats de material que la guerra comporta.

El nostre poble — ha acabat dient — és un poble sere i per amor de demostracions estridents. Silenciosament passa les privacions i els dolors de la guerra i sabrà jutjar a cadascú segons la seva conducta. Que cadascú, doncs, ocupi el seu lloc de treball amb fe en el destí de Catalunya i de la causa republicana. La indignació del món civilitzat és més eloqüent que totes les nostres paraules i les nostres protestes.

AVIS ALS INFERMERS I PRACTICANTS PSIQUIATRICS

La Direcció General de Sanitat fa present a tots els matriculats per als exàmens d'aptitud de practicants i infermers psiquiàtrics que no hagin completat encara llur documentació, que se'ls concedeix un termini fins el dia 31 del corrent, transcorregut el qual quedaran exclosos de les proves els que no hagin aportat al Registre els documents que els manquen.

AVIS ALS CONCURSANTS A LES 200 PLACES DE MESTRES INTERINS DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

El Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya advertix a tots els concursants a la provisió de les 200 places de mestres interins, convocat mitjançant Decret del dia 21 de gener, que, com sigui que molts no han completat totalment, amb els documents que el Decret prescriu, llur instància, podran aportar els càrrecs de prendre part al concurs els concursants que abans del dia 2 del proper mes d'abril no hagin presentat els documents demanats, per declaració del Tribunal al moment de la seva constitució.

Així mateix, els mestres titulars que no hagin demostrat plenament la seva condició com a tals, podran ésser classificats compresos en l'apartat dels concursants que han de sotmetre's a les proves.

CONTINUEN REBENT-SE TELEGRAMES DE PROTESTA

A la Secretaria de la Presidència de la Generalitat continuen rebent-se gran nombre de telegrames i cartes d'adhesió al President Companys i de protesta pels criminals bombardeigs dels quals ha estat víctima darrerament la ciutat de Barcelona. Entre altres, figuren els següents:

Alcalde d'Ascó, Casal de Catalunya de Madrid; alcalde d'Ontur; president del Consell Municipal de Jaén.

ELS DEPARTAMENTS

Cultura. — Aquest matí el conseller de Cultura, Pi i Sunyer, ha estat treballant al seu despatx oficial, on ha rebut nombroses visites, entre les quals figura el senyor Pumarola, conseller-regidor de l'Ajuntament de Barcelona.

Economia. — El conseller d'Economia, Joan Comorera, ha passat el matí d'avui despatxant amb els caps del seu Departament i rebent nombroses visites.

Obres Públiques. — Continuant el pla de reparació de carreteres iniciat per la Conselleria d'Obres Públiques, sota l'impuls de l'actual conseller Serra Pàmies, s'anuncien per al dia 4 d'abril les subhastes de les obres de variant entre els punts quilomètrics 548'121 al 548'612, i 682'465 al 682'876 de la carretera de Madrid a França per La Junquera.

El pressupost de contracte és de 145.769'93 pessetes la primera, i de 79.428'53 la segona.

Els projectes i plec de condicions es troben de manifest a la Secció Jurídica d'Obres Públiques, Avinguda del 14 d'Abril, 532.

JUSTICIA

DIVERSES SENTENCIES DELS TRIBUNALS POPULARS

En el Tribunal Popular núm. 2 es veié la causa contra Antoni Cabrerizo Gómez.

Com sigui que el veredicte fou d'inculpabilitat la sala absolgué el processat.

* * *

Aquest mateix tribunal condemnà a 250 pessetes de multa la processada Isabel Julià Piñen, acusada d'haver-se apoderat d'unes robes de la casa on estava i que amb diverses nans portà a la tintoreria per a despistar que foren seves.

* * *

Davant el Tribunal Popular número 2 comparegué Josep Montserrat, acusat d'un delicte de furt d'una cartera amb 30 pessetes.

El veredicte del jurat fou d'inculpabilitat i la sentència d'acord amb el veredicte, absolutòria.

A LA SALA SISENA DEL TRIBUNAL SUPREM

La Sala sisena del Tribunal Suprem es reuní a la sala primera de la casa de l'Audiència de Barcelona, per a veure i fallar la causa en dissentiment procedent del tercer cos de l'exèrcit contra el soldat Josep Ruiz Lillo, acusat d'un delicte d'insult a un superior.

El recurs quedà pendent de sentència.

EL TRIBUNAL DE SUBSISTENCIES

El Tribunal de Subsistències número 1, fallà dues causes que foren assenyalades.

La primera contra Emília Villardell, que fou absolt, i la segona contra Ramon Serra, qui el dia anterior no es presentà, i per un delicte d'acaparament fou condemnat a 5.000 pessetes de multa i dos mesos d'arrest.

* * *

El Tribunal de Subsistències número 2, ha celebrat tres judicis.

Un contra Tiburci Herrera, al qual condemnà a pagar mil pessetes de multa o bé quinze dies d'arrest, per acaparament.

Un altre contra Josep Bernals, Joan Saramun Sancamo i Artur Duart, també per acaparament.

Els dos primers foren condemnats a pagar mil pessetes de multa o bé quinze dies d'arrest, i el tercer fou absolt.

L'altre judici contra Concepció Mallea Pinós, venedora ambulant. Li fou retirada l'acusació pel fiscal i absolta pel Tribunal.

Comissió de Responsabilitats

EDICTE

Pel present edicte hom fa avinent la vertència, davant la Comissió de Responsabilitats de la Generalitat de Catalunya, dels expedients contra les persones que a continuació s'esmenten, perquè, durant el termini de deu dies, tots els ciutadans o entitats que tinguin alguna al·legació a fer o dada a aportar amb referència als susdits expedients l'adrecin, per escrit, a les Oficines de la Comissió (Corts, 617), per tal que siguin incloses en els esmentats expedients, als efectes oportuns:

Societat "Centre Agrícola La Parra", del poble d'Avinyonet del Penedès; "Algodones Cretsell, S.A.", de la Garriga; Josep de Ribot, veí de Sant Jaume de Llierca; Angela Brulau, veïna de Sant Jaume de Llierca; Isidre Sala, veí de Sant Jaume de Llierca; Honorat Pagès, veí de Sant Jaume de Llierca; Agnès Estore, veïna de Sant Jaume de Llierca; Marc Montanyà, veí de Sant Jaume de Llierca; Enric Cornadell, veí de Sant Jaume de Llierca; Rosa Bernadés, veïna de Sant Jaume de Llierca; Concepció Duart, veïna de Sant Jaume de Llierca; Victòria i Maria Bertler Robert; Assumpció Pascual Permanyer; Francesca Mensa Mestra; Joaquim Sala Aiguarrera; Joan Carbonell Pallés; Jaume Hospital Roca; Jaume Ferrer Parman; Narcís Canals Lacosta; Josep Amatller Brugarès; Josep Batlli Llauró; Josep Busquets Julià; Lluís Pous Tusquets; Matilde Seuba Borràs; Josep Ribalta Capell; Josep Ferrer Carulla; Jaume Barris Fàbregas; Pere Rabola Trabal; Josep Ràfols Marcé i Joan Bravi Granés.

Barcelona, 24 de març del 1938.

El president, M. Barrera. — El secretari, G. Rabola.

Ciclista: A les Brigades de Salvament hi ha un lloc on pots prestar els teus serveis.

BOXA

Martínez d'Alfara, probable challenger de Gustave Roth, campió del món dels pesos mitjans

Per al dia 25 del vinent mes de maig, Festa Nacional de la República, ha estat muntat l'encontre del belga Gustave Roth, campió del Món del pes mig pesat, amb el púgil que resulti vencedor del torneig que es disputa a Buenos Aires a fi i efecte de designar challenger en l'encontre per al títol.

L'argentí Martínez de Alfara, qui darrerament ha fet un gran combat davant el notable valor argentí Izquierdo, sembla tenir, a judici dels crítics de boxa de la capital argentina, el màxim de probabilitats d'arribar a enfrontar-se amb el belga. Ara no vol pas dir que el nostre conegut lluiti davant seu el camí desbrossat. Cal que el d'Alfara competeixi, en el torneig abans esmentat, amb els argentins Lubdum i Amadeu i Jorge Azar; el portuguès Rodrigues i amb el compatriota Ara.

Es podria donar que fets aquests projectes, es tornessin negre-gall en el cas que Roth perdés el combat que avui precisament haurà de sostenir a Hamburg per al títol que ostenta.

EX-CAMPIO ESPANYOL QUE FA MATX NUL A PARIS

Al ring del Central, a París, s'ha disputat un combat entre l'ex-campió espanyol Primo Rubio i el francès Pierini.

El resultat ha estat un matx nul.

PETIT BIQUET VENÇ PER PUNTS BOB ROUSSEAU

Al ring del Palau, a Lieja, s'han trobat el campió belga dels "galls", Petit Biquet, i el francès Bob Rousseau. Després d'una lluita magnífica i ben interessant, el belga ha estat declarat vencedor per punts.

PER AL CAMPIONAT D'EUROPA ENTRE ELS "GALLS"

Com que no s'ha efectuat el combat dintre del temps legal que finia el 8 del mes en curs entre els lluitadors Aldo Toma i Ernst Weiss per al títol de campió d'Europa en el pes "gall", ha quedat obert el torneig per a designar el nou campió.

KID CHOCOLATE VENÇ ETCHEVERRIA

En un combat disputat a L'Havana, l'ex-campió del Món dels plomes, Kid Chocolate, ha vençut per punts Filio Etcheverria, en 10 represes. En el segon temps del combat, el basc anà a terra.

FRANK HOUGH EXPERIMENTA EL PRIMER K. O.

El pes mig-pesat Tommy Martin ha pres una bona revenja eliminant Frank Hough, al ring del National Sporting Club de Londres.

Per primera vegada en la seva vida pugilística, Hough, tan mimat de l'afició britànica, ha estat posat k. o.

Martin, a la novena represa, ha romàs a la lona més temps del compte.

Recordem que, fa un parell de mesos, Hough va batre també Martin per fora de combat.

EL MATX LOUIS SCHMELING

Ha quedat fixada d'una manera definitiva la data per a l'encontre entre l'alemany Max Schmeling, ex-campió del Món, amb el campió dels campions, Joe Louis. El combat es celebrarà el dia 22 del vinent mes de juny.

MARCEL CERDAN VENÇ PERNOT

En un combat disputat a Alger, el nou campió de França en el pes mig pesat ha batut per punts l'ex-titular Charles Pernot. L'encontre fou a 10 represes.

AVIACIO

Alemanya s'adjudica vint rècords que detentava Itàlia

Ho teníem previst i així ho havíem dit en aquestes planes. Les ambicions del "Duce" són insaciables i davant el que ell considera d'un interès nacional, res no l'atura. Arran dels èxits de l'aviació italiana, davant l'excel·lència de determinats tipus d'avions i hidroavions de què pot vanar-se Itàlia, Mussolini, en la megalomania que pateix, fa tota mena d'esforços per tal d'aconseguir en el palmarès internacional el major nombre de mencions del seu país. I cal dir que les seves ambicions havien estat satisfetes en bona part.

Un gran nombre de rècords que evidenciaven la qualitat del material volant italià i el mestratge del personal que l'usa, han estat homologats a nom d'Itàlia. Imaginem ara com Mussolini deu estar de capficat i molest, d'indignat contra Alemanya, pel fet que en un sol vol, un aparell pertanyent a l'Aviació de Hitler, un hidroavió Heinkel, bimotor B. M. W. de 880 c. v., ha arrabassat a Itàlia vuit dels rècords que posseïa. L'hidroavió en qüestió, amb una càrrega de 2.000 quilos, ha cobert 1.000 quilòmetres a la velocitat horària de 321 quilòmetres de promedi i 2.000 quilòmetres a la marxa 329. L'aparell anava pilotat per Ritz i Schmidt. Detall dels rècords batuts: 1.000 quilòmetres amb càrrega de 500 i 1.000 quilos a 322'643 quilòmetres per hora, per Hoppani, sobre trimotor C. A. N. T. 506, i amb 2.000 quilos, 313'261 per hora, també Hoppani i el mateix material.

Marca dels nous rècords: 331 quilòmetres per hora.

2.000 quilòmetres, sense càrrega i amb 500 i 1.000 quilos, a 319'778 de promedi horari, per al dit pilot Stoppani, i amb 2.000 quilos, a 313'261. Nous rècords del Heinkel: 329 per hora.

Com deu rabiar Mussolini! I més per ésser un seu aliat, Alemanya, el país que li pren el que tant li ha costat d'aconseguir.

HA ESTAT CONTINGUDA LA INICIATIVA DELS FACCIOSOS AL SUD DE L'EBRE

HA ESTAT METRALLADA UNA COLUMNA MOTORITZADA A LA CARRETERA DE SARAGOSSA A LLEIDA

Exèrcit de l'Est. — Als fronts d'Aragó avui s'ha combatut encara amb més intensitat que en les jornades anteriors.

Al nord d'Osca la pressió rebel va obligar les nostres forces a evacuar Nueno i Sabayés.

Al sector de Fina, una columna facciosa, ajudada per tancs i protegida per una constant i fortíssima acció aèria, progressà lleugerament, aconseguint arribar fins la unió de la carretera de Osca i la general de Saragossa.

Al sud de l'Ebre s'ha contingut la iniciativa dels rebels que només aconseguiren escasses avantatges al sector d'Alcanyís.

A dos quarts de dotze del matí dues esquadretes de "xatos" metrallaren una columna motoritzada, composta de més de cent camions i nombrosíssima tropa que anava a peu al llarg de la carretera general de Saragossa a Lleida, molt a prop d'Osera, i en una extensió de tres quilòmetres. El metrallament es féu en diverses passades de vol rasant, fins al total esgotament de les municions. Els resultats d'aquest servei foren veritablement extraordinaris. Les baixes sobre la tropa, d'una es va dispersar a temps per ocupar llocs els aparells, abastaren enorme proporció. A més s'incendiaren i es feren esclatar diversos camions, els quals devien anar carregats de municions.

Mentre tenia lloc aquest metrallament, altres dues esquadretes ... atacaren tres trimotors, ... es va presentar la caça enemiga, constituïda per uns vint aparells, i s'entaulà un aferrissat combat, que va resultar desfavorable per a nosaltres, per la gran superioritat de l'aviació enemiga. Dos "xatos" baixaren a l'aire, i els seus pilots es salvaren llançant-se amb paracaigudes. Altres quatre "xatos" foren tirats ...

Els altres exèrcits. — Sense novetat.

VARIA

L'«Stade Français» vencedor de la Copa de França, hockey

A Ivry, prop de París, s'ha disputat el darrer partit en la competició per a la Copa de França de hockey. Eren contendents l'"Association Sportive de la Bourse" i el "Stade Français". Després d'un partit molt igualat i durament disputat, el darrer dels quals ... fou el vencedor de l'encontre ... 1 gol a 0, marcat per ... el joc.

Partit semifinal en el Campionat de França de basquetbol

Aquest encontre ha estat disputat entre els equips "Russos" i el dels ferroviaris del París-Orleans.

Aquests, més forts i millor entrenats, han aconseguit la victòria per 25 a 27.

El partit final del Campionat de Basquetbol al país ... entre el Metro i el S. C. P. O.

La S. I. A. cerca sopluig per als qui han restat sense llar.

NOTES AGRICOLES

ELS INSECTES DELS BOTONS DE LES PERERES

Els botonets de les pereres poden ésser atacats per tres insectes:

Pel cuc de la pera, o sia la poseta i també per l'antonomus.

Aquest és un insecte de color castany fosc que pot tenir sis mil·límetres. La femella pon els ous durant la tardor als botons; les larves emigren per l'abril i s'amaguen als botons de les flors. L'insecte perfecte només surt per maig. Passa l'hivernada amagat a les escorces. Les larves són molt perjudicials als botons dels fruits. Els insectes perfectes poden ésser destruïts de quatre maneres: Primer, engegant contra ... al final de la floració ... aquest tractament dóna bons resultats. Tercer, destrucció a l'hivern dels insectes perfectes amb un ... de les escorces amb una ... Quart, És indispensable recollir i cremar els botons que adquireixen de mica en mica la forma de clau d'espècie.

Els botons atacats per la larva de la ... es marceixen i s'ennegreixen; i es que en l'interior es troba una petita larva corbada en forma de S.

És molt útil tallar els botons picats i destruir-los pel foc. Les cintes ... aplicades damunt dels troncs pel mes de maig permeten recollir els insectes adults.

Els botons pengen al llarg de les branquetes. A l'interior es troba una petita larva blanca que és la larva del ... El ... és un cuc molt petit, blau fosc, de dos mil·límetres, amb reflexos metàl·lics. Quan les femelles han post llurs ous, foraden circularment els botons, que s'assequen i pengen al llarg dels troncs. Les larves es desenrotllen en els botons que acaben de caure a terra. Més tard surten per a transformar-se en nimfa al sòl. L'insecte perfecte ... la seva aparició ... al mes de ...

Cal recollir els botons que ... i cremar-los, utilitzar ... contra ... les ... i per ... les larves.

...

L'horari de treball dels establiments mercantils

Havent-se formulat denúncies referents a incompliment de l'horari actual pel qual han de regir-se els establiments mercantils, la Direcció General del Treball recorda per darrera vegada que l'horari aprovat és el següent:

Detall: De dilluns a dissabte, de 9 a 19 hores.

Engròs: De dilluns a dissabte, de 9 a 13 hores i de 15 a 19.

Alimentació: De dilluns a dissabte, de 9 a 19 hores.

En els rams de Detall i Alimentació, els treballadors faran els torns necessaris per a dinar.

Els treballadors mercantils ocupats en fàbriques i tallers, els obrers manuals de les quals tenen un altre horari i sigui necessària la presència dels treballadors mercantils, aquests hauran d'ajustar-se a la mateixa jornada dels treballadors manuals.

En conseqüència, es posa en coneixement de tothom que immediatament es practicaran inspeccions a fi d'imposar les sancions que, d'acord amb la llei, correspondran als infractors de l'horari establert.

Barcelona, 24 de març del 1938.

Pel triomf de la Guerra i la Revolució

(Ve de la pàgina 4)

gional del Treball de Catalunya, en aquestes hores decisives i crucials de lluita, proclama una vegada més la seva estreta solidaritat amb tots els treballadors i antifeixistes d'Espanya; i en considerar que els vincles de la seva estreta unió fins a la victòria definitiva sobre el feixisme augmenten la nostra capacitat de resistència, i lluitem per la independència d'Espanya enfront del feixisme nacional i internacional, declarem la importància essencial de respectar la personalitat característica de cada un dels pobles ibèrics per a la seva defensa, en la seva pròpia autonomia i en les seves esplendoroses possibilitats futures, en conjugació voluntària i harmònica de major brillantor i major suggerència. S'imposa l'acció comuna per esclafar els enemics de la llibertat i de la civilització, els partidaris dels règims absolutistes, totalitaris i centralitzadors. Els treballadors de Catalunya formen un sol grup amb els seus germans, els treballadors i antifeixistes d'Espanya; i el formen i el formaran a través de totes les vicissituds i incidències de la lluita, fins a triomfar o morir, i estan disposats tots a no regatejar cap sacrifici.

A lluitar tots, camarades, combatents del front i de la reraguarda, amb el fusell o amb l'eina!

Visca la llibertat! Per la victòria i per la revolució!

JOSEP RODRIGUEZ VEGA

LA TRANSCENDENCIA DE L'ACORD DE LES DUES SINDICALS

Camarades: No sense gran preocupació m'adreço a la classe obrera del nostre país, en aquestes hores difícils i greus que travessa.

El desenvolupament de l'ofensiva italo-alemanya sobre el nostre sòl, acció de tipus militar el desenvolupament de la qual ha estat possible solament gràcies a la debilitat de què han donat mostres els règims democràtics d'Europa, constitueix en aquests moments una greu preocupació que domina sobre totes les altres.

Té caràcter d'històric, l'acord a què s'ha arribat entre ambdues centrals sindicals. En distintes ocasions, entre elles els anys 1917 i 1920, ha estat possible la concreció d'acció a realitzar en comú per ambdues organitzacions. Té, no obstant, l'actual acord una fesomia totalment distinta. Quan la U. G. T. i la C. N. T. han coincidit, abans de la guerra, ha estat sobre una plataforma d'oposició antimonàrquica, anticapitalista. Avui té el nostre acord un major abast, una significació distinta, una significació constructiva.

LES FABRIQUES, PROLONGACIO DE LES TRINXERES

Cal construir una moral de guerra. Les fàbriques, per a nosaltres, no poden ésser altra cosa, quant a disciplina es refereix, que una prolongació de les trinxeres. Amb la mateixa disciplina, amb la mateixa energia, amb la mateixa voluntat de vèncer amb què els soldats actuen, han d'actuar els soldats a la reraguarda. [illegible] per a nosaltres una L'exemple [illegible] de Madrid, [illegible] han intensificat llur esforç per a afirmar la potencialitat militar i salvar la capital d'Espanya. Com el president del Consell [illegible] [illegible] en els moments de bombardeig.

LES OBLIGACIONS QUE IMPOSEN ELS SINDICATS

Una vegada el pacte entre les dues organitzacions sindicals, amb la preocupació que la gran força que representen els Sindicats imposa l'obligació d'ajudar a la creació de forces de reserva que permetin ampliar els efectius de l'Exèrcit Popular a l'efecte de donar el cop decisiu al feixisme. Les ordres de mobilització dictades seran contingudes amb entusiasme per les nostres organitzacions; i els organismes competents hauran de trobar en els Sindicats una col·laboració eficaç per l'efectiva.

El recent avenç de les tropes facioses, ha estat possible solament perquè disposen de material en més quantitat. Els treballadors de les indústries de guerra volen, en primer terme, cobrir aquesta insuficiència de material, insuficiència deguda a l'aplicació de la No Intervenció; i tot esforç en aquest sentit ens semblarà petit. Quan fins a nosaltres arriba l'afer dels Sindicats metal·lúrgics de París, que exigeixen d'acceptar suprimir l'augment de la jornada per a la producció de material de guerra, oferiran una hora diària de treball per a Espanya, no és molt exigir, no és molt esperar que els propis treballadors espanyols portin al màxim llur esforç.

UN ALT SENTIT DEL DEURE

El pacte a què hem arribat la U. G. T. i la C. N. T. està ple de sentit de responsabilitat i del deure de col·laboració dels Sindicats.

El temps de què disposem no ens permet deturar-nos en una anàlisi de les coses i hem de passar fi a les nostres paraules. Acabem dient que davant l'exemple del nostre Exèrcit Popular, en el qual Comissaris i soldats ofereixen llur vida per la llibertat, no esperem que en aquestes hores pugui donar-se el cas que a la reraguarda un obrer, un treballador, deixi de complir els seus deures.

MARIÀ R. VÀZQUEZ

EL POBLE UNIT ES INVENCIBLE

Camarades! Poble antifeixista en general! L'Espanya independent, tremol de la Llibertat, podem afirmar des d'aquest moment solemne, que és invencible.

En aquesta afirmació categòrica, poden resumir-se tots els discursos que en defensa de l'aliança de les dues organitzacions sindicals volíem fer-se.

S'ha unit el poble laboriós, a través del pacte C. N. T.-U. G. T., per a caminar, sense marrades, amb rapidesa, pel sender que condueix a la victòria.

Sabem que molts s'han enfadat en constatar que, contràriament al que suposaven, la U. G. T. i la C. N. T. han arribat a trobar punts coincidents, elaborant un programa ample que els unifica en l'acció a desenvolupar immediatament, per a guanyar la guerra i reconstruir la crebantada Economia.

Però no ens importen aquests disgustos, ni els tenim en compte, com no sigui per a passar-hi pel damunt.

SOLAMENT ELS ENEMICS DEL PROLETARIAT SON CONTRARIS A LA UNITAT

No podem obrar d'altra forma, perquè solament els enemics del proletariat, els enemics de la llibertat, els feixistes camuflats, poden ésser contraris al magne gest realitzat per les dues organitzacions sindicals que traça una data veritablement històrica en els annals de la lluita del poble contra l'opressió i per la llibertat.

La unió del proletariat efectuada a través del pacte entre les dues organitzacions sindicals, que recullen en llur sina els obrers del múscul i de l'intel·lecte, ha de donar resultats superiors als ja aconseguits en totes les fases de la lluita social en les quals es trobà el proletariat unit en l'acció a desenvolupar per a assolir objectius concrets i precisos, perquè mai aquest no fou tan ample.

SOM FIDELS A UN PACTE SEGELLAT AMB SANG

Nosaltres, en aquesta hora històrica, recordem i ens disposem a seguir el camí que ens marcaren els asturians l'octubre del 34, quan, abraçats els obrers de la U. G. T. i de la C. N. T., moriren en defensa dels interessos del proletariat i de les llibertats del poble en alçar-se en armes contra els qui dos anys després tractaren de fer-se contra la legalitat republicana. Ells s'alçaren contra la facció, contra el clericat, contra el militarisme, contra l'alta banca, lluitaren i moriren, però llur llavor fructificà i aquesta aliança d'avui és un derivat d'aquella inicial.

Abraçats moriren els obrers de la C. N. T. i de la U. G. T. en les jornades de juliol, quan, amb escassos mitjans de combat, es llançaren a l'assalt dels reductes facciosos, i aconseguiren la victòria en mitja Espanya.

Abraçats moriren en aquelles històriques jornades, els obrers de la C. N. T. i de la U. G. T., que lluitaren desesperadament en la impotència contra la superioritat numèricament aclaparadora dels traïdors, de la guàrdia civil, dels generals, dels cacics que venceren en l'altra meitat d'Espanya.

Abraçats moriren els obrers de la C. N. T. i de la U. G. T., que tan aviat dominaren la facció en pobles i ciutats, es llançaren espontàniament a l'encontre de les forces facioses, lluitant, combatent i alliberant pobles oprimits.

Abraçats moriren, posteriorment, els milicians d'ambdues organitzacions sindicals, lluitant en els primers dies als fronts, aguantant amb llurs improvisades columnes i escassos mitjans de combat els mercenaris, moros i legionaris de Franco.

Abraçats moriren els camarades de la U. G. T. i de la C. N. T. que formen actualment quatre cinquenes parts de l'Exèrcit Popular, que tan excel·lents victòries ha proporcionat a la nostra causa als fronts lluitant contra les divisions alemanyes i italianes.

Abraçats han de morir els herois de la reraguarda, els obrers de la U. G. T. i de la C. N. T., que aixafats a la màquina i a l'eina, malgrat tots els perills, continuen treballant intensament per saber que de llur esforç depèn en part la victòria que poden, al front, aconseguir els seus germans de l'Exèrcit Popular, aquests herois de la reraguarda, repeteixo, als quals cal retre homenatge, aixafats per les bombes de Mussolini i Hitler... Quadres emocionants. Els obrers de la U. G. T. i de la C. N. T. trets de les runes al peu de la màquina i amb l'eina a la mà...

I ABRAÇATS ARA SEGUIREM

I abraçats ara seguirem, no sols amb el pensament, amb el desig, amb la il·lusió, sinó en la unitat d'acció que determina una coordinació d'esforços, guiant-los cap a l'aconseguiment del màximum de rendiment, igual als fronts que a la reraguarda.

La sang dels obrers de la U. G. T. i de la C. N. T., que en muntanyes, ciutats, llogarrets i fronts s'ha fos en un sol cos, és el Jordà mitològic que neteja totalment, absolutament, les rancors passades...

És tan sublim el significat d'aquests antecedents, dels fets, que solament cal treballar; treballar intensament des de tots els llocs per assolir que aquesta unitat d'acció vagi anul·lant les petites divisions que encara poden existir. Que anul·li completament, absolutament, els recels que determinin falta de compenetració.

CAL CREAR, RAPIDAMENT, COMITES D'ENLLAÇ

Interessa que, ràpidament, es procedeixi a la creació dels Comitès d'Enllaç U. G. T.-C. N. T. a totes les localitats.

Comitès d'Enllaç que tenen enorme treball a desenvolupar en les delicades circumstàncies que travessem, de les quals cal avui treure el màxim rendiment.

Comitès d'Enllaç que han d'ésser els preparadors del personal disposat a treballar en les fortificacions, que tan necessàries ens són per a resistir els embats de l'enemic (partint del principi que [illegible] la defensa).

Comitès d'Enllaç que han d'organitzar la vigilància per a evitar la tragèdia del poble.

Comitès d'Enllaç que han de crear el corrent de fraternitat indestructible, eliminar deficiències, anul·lar llealment i tallar de rel els petits incidents que pogueren produir-se entre obrers d'ambdues Sindicals.

Treball gegantí el dels Comitès d'Enllaç, que han d'anar, hora a hora, dia a dia, forjant el bloc monolític de la unitat del proletariat contra el qual s'estavellin tots els enemics de l'avantguarda i de la reraguarda.

Començar. Començar i aviat. Com ja han començat els de la Construcció de Barcelona, obtenint magnífics resultats en mobilitzar el proletariat per a les fortificacions.

TASCA ARDUA, PERO SUBLIM

Tasca feixuga, però sublim. Tasca dels resultats de la qual depèn l'afirmació tallant que el poble de la reraguarda podrà estar segur, perquè els obrers es llancen amb entusiasme a construir refugis que anul·lin la mortífera acció del feixisme en els seus criminals bombardeigs. Tasca de la qual sortirà una potent indústria de guerra, en ésser aquesta dirigida i orientada per una sola veu: la del Consell Nacional d'Indústries de Guerra. Tasca que determinarà que la nostra Economia enfili la ruta vers la prosperitat, vers l'aprofitament de totes les nostres possibilitats, orientada pel Consell Superior d'Economia. Tasca que ha de forjar en els Cossos armats, com es forjà a l'Exèrcit de Terra, la transformació de la mentalitat arcaica en l'uniformat, assegurant que sigui orientat i vigilat pel comissari polític, sabrà en tot moment que està al servei del poble i no d'un partit, tendència o individu. Tasques múltiples a realitzar.

ESTEM EN EL CAMI DE LA VICTORIA

Ah! Però estem en el camí de la victòria. La unitat de les sindicals determina treure energies d'un [illegible] de la pedrera inesgotable que és el poble laboriós, el qual, per costum —lleig costum—, no se'l tingué en consideració i només sacrificis reclamaren.

Avui, no. Les dues organitzacions sindicals, unides en l'acció assenyalen que els sacrificis del poble seran tinguts en compte; ho hauran d'ésser forçosament, perquè si algun [illegible] ho volgués tenir, la potència aclaparadora del poble que treballa i lluita el faria entrar en raó.

La C. N. T. així ho fa constar, perquè defensa la raonable posició que el poble no solament té deures, sinó també drets.

Drets que cal concedir-li. Drets de gestió, d'orientació, d'investigació i de legislació.

Per alguna cosa el proletariat és qui més aporta a la lluita; qui més conseqüències ha de tocar de la victòria o la derrota; qui més conseqüències ha de tenir de la victòria o la derrota; qui més interessos defensa; qui més sacrifica, i, en resum, sobre les seves espatlles descarrega el pes de tot allò que suposa lluitar, treballar, rendir per a assolir la victòria.

Units per a impedir que s'esterilitzi el resultat de l'entusiasme popular, que guia l'obtenció del triomf.

La U. G. T. ha fet el propi en signar les bases programàtiques.

Units, camarades, per a assegurar l'eficàcia de l'esforç, del sacrifici, de la constància amb què cal cedir i es fa per a avui i per a l'endevenidor.

SI HI HA ALGU QUE POSI OBSTACLES, PITJOR PER A ELL

No dubtem que ningú no posarà obstacles a la seva complimentació. Seria pitjor per a ell, perquè avui el poble se sent optimista i fort i per això no admetria obstacles, destorbs, dilacions ni marxa endarrera.

Unit sempre i endavant, es disposa a caminar amb el front alt. Jo abraço en aquest moment el camarada Rodríguez Vega, secretari de la U. G. T. Aquesta abraçada simbolitza l'abraçada del proletariat espanyol, unit a través del pacte signat per la Confederació Nacional del Treball i la Unió General de Treballadors.

Abraceu-vos tots, obrers d'Espanya, i entoneu l'himne de la victòria!

APRENEU VOSALTRES, PROLETARIS DE TOTS ELS PAISOS

I apreneu vosaltres, proletaris de tots els països. Solament seguint el nostre exemple, vencereu i vencerem el feixisme internacional que amenaça de liquidar les llibertats, les conquistes populars, les reivindicacions proletàries, que tanta sang i anys ha costat conquerir. Avanceu i seguiu el camí que us assenyalem! Liquideu les vostres picabaralles! L'enemic comú [illegible] que només [illegible] de classe o de conservació.

Nosaltres avui, ens sentim forts, entusiastes i optimistes, malgrat saber que lluitem contra diverses potències. I això es deu a la unitat de les sindicals.

Sentiu-vos forts, bons proletaris, poble!

Aquí teniu la victòria!

El seu desencadenador: UNITAT. El seu efectiu: C. N. T. - U. G. T.

Obrers i soldats! Mariners i milicians! Menestrals i pagesos! Mariners i aviadors! [illegible] lluitem units per la victòria!

Que aquesta unitat [illegible] no es pugui trencar!

Que ningú no la trenqui!

Que ningú no l'entrebanqui!

Que ningú no la menyspreï!

Que hi treballem tots per ella!

Visca l'aliança sindical!

Visca la llibertat i la independència!

L'AGRUPACIO «ELS D'AHIR I ELS D'AVUI»

A TOTS ELS ANARQUISTES

El dia 17, l'aviació facciosa va destruir el nostre estatge social del carrer de Coria, i, com a conseqüència del contratemps, el Comitè de l'entitat, vetllant per la tasca de Cultura Social empresa amb referència als moments actuals, ha posat tot el seu interès perquè l'obra no resti interrompuda, i a fe que ho ha aconseguit. Per tant, posa al coneixement de tots els organismes afectes al nostre moviment Confederal i Específic que, a partir del proper diumenge, continuarà la celebració de les conferències públiques a càrrec dels companys que s'aniran anunciant.

Agrupació Anarquista "Els d'Ahir i els d'Avui"

El cinema

SETMANA DEL 21 AL 27 DE MARÇ DEL 1938

ACTUALITATS. — Espanya al dia, Puerto de ensueño, Metrópolis oriental, Bajo nuestros pies, La ciudad de cera, Isla de ensueño, Perros chicos i perras gordas, Los enanos zapateros.

ATLANTIC I SAVOY. — Espanya al dia, Perros de muestra, Melodía de Hawai, Garrotazo i tentetieso, Hotel de tela de araña, Melodía mágica, Afáitame tú a mí, Paramount gràfic 34.

PUBLI CINEMA. — Espanya al dia, Paramount gráfico 36, Ríete payaso, La navidad del valiente, A la luz de la luna, Dominio de los nervios, En el país encantado, Popeye esquiador.

ASCASO. — Pistas secretas, Gran duquesa y camarero, Amo a este hombre, Esportiva, Dibuix Popeye.

ALIANÇA. — Candidata a millonaria, Sombras trágicas, Fruta verde.

ASTORIA I MARYLAND. — Mary Burns fugitiva, Bailes y canciones, Dibuix Popeye, Esportiva.

AVINGUDA I KURSAAL. — El bailarín Pirata, Sueños de juventud, As de ases.

ARNAU I BROADWAY. — Vicio y virtud, Amor sublime, Canción [illegible], Un viaje, Dibuixos.

ARENAS. — La alegre mentira, Contrastes, Valor y lealtad.

BARCELONA. — Mary Burns fugitiva, Escándalo estudiantil, Música sobre las olas.

BOHEMIA I PADRO. — El hijo del misterio, El admirable vanidoso, El primer derecho de un hijo, Documental.

BOSC. — La hija de Drácula, El caballero del Folies Bergère, Còmica, Esportiva, Dibuix Popeye.

BOHEME. — La hija de Drácula, Doña Francisquita, Hombres sin rostro.

CAPITOL. — La casta Susana, El nuevo Gulliver, Boda a la novia.

CATALUNYA. — La Dama de las Camelias, Noches de Montecarlo, Còmica, Dibuix.

CINEMAR. — El cofre misterioso, La araña, El barbero de Napoleón.

COMTAL. — Centinela alerta, Mi mujer hombre de negocios, El viajero solitario, Un viaje, Dibuix.

NILE. — Cogido en la trampa, Ahora y siempre, Música sobre las olas, Paramount gráfico, Dibuix Popeye.

DIORAMA I ROYAL. — Aventura oriental, Bronca en la Radio, Celos del recuerdo, Còmica, Documental, Dibuix.

EXCELSIOR. — Tripulantes del cielo, La voz del Desierto, Capricho frívolo, Dibuix.

ESPLAI. — ¿Recuerdas lo de anoche?, El misterio de Edwin Drood, La vida en broma, Esportiva i Dibuixos.

EDEN. — Un loco de verano, Paganini, El arrabal, Dibuix.

FEMINA. — Trucos de juventud, Fabricació del suro a Catalunya, Guerra al camp, Documental, Esportiva.

FANTASIO. — Paz en la guerra, Recordemos aquellas horas, Dibuix Betty.

FOC NOU. — El modo de amar, Espigas de oro, El terror del cuadrilátero, Còmica.

FRANCESC FERRER. — Sed de renombre, Costas del Pacífico, La ciudad sepultada, Su mamá política, Dibuix, Atracció Musical.

FREGOLI I TRIANON. — El caballero del Folies Bergère, La destrucción del hampa, Esposas de ayer.

GOYA. — Ruta imperial, La mujer constante, Proceso sensacional, Documental, Dibuix.

IRIS PARK. — Amor y sacrificio, El deber, Broadway por dentro.

INTIM. — La excéntrica, Semana de felicidad, Brazos seductores.

LAIETANA. — Centinela alerta, Mundos privados, Mi marido se casa, Dibuix Popeye.

METROPOL. — El capitán Blood, La vestida de rojo, Varietat musical, Còmica.

MONUMENTAL. — El poder invisible, Bailes y canciones, Rosa del rancho, Dibuix Popeye.

MIRIA. — Vía Láctea, Gran duquesa y camarero, Dejada en prenda, Dibuix Popeye.

MISTRAL. — Hombres sin rostro, Paz en la guerra, Sobrenatural, Paramount gráfico, Dibuix Popeye.

MUNDIAL I BAILEN. — Esta noche es nuestra, Cogido en la trampa, El retador, Paramount gráfico, Còmica, Dibuix Popeye.

NEW YORK. — Mundos privados, Nobleza obliga, Allí viene el novio, Dibuix Popeye.

ODEON. — Koenigsmark, Los secretos de la selva, La bien amada.

PATHE PALACE. — Altas tú, Rinconcito madrileño, Suena el clarín, Paramount gráfico, Dibuix Popeye, Esportiva.

POMPEYA. — Granaderos del amor, Seis horas de vida, Recién casados, Dibuix.

PRINCIPAL. — La hija de Drácula, El caballero del Folies Bergère, Cabalista, Còmica, Esportiva, Dibuix Popeye.

RAMBLES. — Compás de espera, Bailes y canciones, Monstruo al acecho, La marcha del tiempo.

SELECT. — El rey del Broadway, — La momia, Morir con honor, Còmica, Documental, Dibuix.

SPLENDID. — La mujer desnuda; Gedeón, Trampa y Cía., La verdadera felicidad.

SMART. — Mares turbulentos, Una doncella en peligro, Un hombre sin entrañas, Còmica, Musical, Dibuix.

TALIA. — La hija de Drácula, Doña Francisquita, Hombres sin rostro, Còmica, Dibuix Popeye, Paramount gráfico.

TETUAN I NURIA. — Muchachas a cara o cruz, La mujer desnuda, El hombre mono, Còmica, Documental, Dibuix.

TRIOMF. — Paz en la guerra, Bird en el Antártico, Al compás del corazón, Dibuix Popeye.

VOLGA. — El día que me quieras, Templo de las hermosas, Cantor del río, Dibuix Popeye, Paramount Gráfico.

VICTORIA. — Noche nupcial, Buque sin puerto, Esportiva.

WALKIRIA. — Así es Broadway, Hola, hermanita, Casi casados, Diez minutos de parque, Còmica, Documental.

El teatre

FUNCIONS PER A AVUI, NIT, A LES 10, I DEMA, TARDA, A LES 5, I NIT, A LES 10

APOLLO. — Companyia de dramas socials. Nit i demà tarda i nit, "La honra de las mujeres".

CATALA DE LA COMEDIA. — Companyia de drama català. Nit i demà tarda i nit, "El casament de la Xela".

COMIC. — Companyia de revista. Nit i demà tarda i nit, "La pipa de oro".

ESPANYOL. — Companyia de sainet català. Nit i demà tarda i nit, "El ferrer de tall".

NOU. — Companyia lírica castellana. Nit, "La del soto del Parral". Demà, tarda, "La calesera". Nit, "Doña Francisquita".

PRINCIPAL PALACE. — Companyia de comèdia castellana. Nit i demà tarda i nit, "Tu mujer es cosa mía".

ROMEA. — Companyia de comèdia castellana. Nit i demà tarda i nit, "La turca de Bienvenido".

TIVOLI. — Companyia d'opereta. Nit, "El conde de Luxemburgo". Demà, tarda, "La viuda alegre". Nit, "El conde de Luxemburgo".

[illegible] — Companyia [illegible] castellana. Nit, "Los gavilanes". Demà, tarda, "La del manojo de rosas". Nit, "La alegría de la huerta" i "Molinos de viento".

BALLS

GRAN PRICE. — Demà, tarda i nit, grans balls amenitzats per l'orquestra "Crazy-Boys".

GAVINA BLAVA (casal de la llum), Avinguda Mistral, 50. — Demà, tarda, gran ball familiar, amenitzat per l'orquestra Jaume Planas.

NOTES. — Tots els teatres estan controlats per la C. N. T. Queda suprimida la revenda, la contraclaca i la claca. Tots els teatres funcionen en règim socialitzat i, per aquest motiu, no es donen altres entrades de valor que als ferits i mutilats de guerra.

ACADEMIA LLIURE DE BELLES ARTS

(Patrocinat pel Sindicat de la Indústria de l'Espectacle C. N. T.)

ALS TREBALLADORS DE L'ESPECTACLE I AL POBLE EN GENERAL

Amb el títol d'Acadèmia Lliure de Belles Arts, el Sindicat de la Indústria de l'Espectacle inicia el que, en el sentir de tots, és una necessitat: el lloc adequat per a l'artista professional i per al qui senti en el seu esperit aquesta inquietud. Ja diu un vell adagi castellà, que "nunca es tarde si la dicha es buena", i si bé fins ara s'han trobat dificultats, superades aquestes, anem de ple a donar principi al que considerem de vital importància per a la professió i per a tots els qui desitgin rebre una educació aplicada a les Belles Arts.

Per a això no s'hi ha pres amb la nostra bona voluntat; necessitem la vostra col·laboració entusiasta en pro d'aquesta gran tasca.

Amb el fi de trencar vells motlles i acabar amb el sistema rutinari transmès de pares a fills, i puix que en aquests moments és viu una revolució de tipus constructiu, volem nosaltres contribuir també amb el nostre granet de sorra a la construcció del nou edifici social.

Per tot l'exposat, aquesta Acadèmia dóna principi a les seves tasques d'educació i reeducació professional en els diferents locals habilitats a tal efecte, en un dels quals els artistes de varietats podran portar a cap els cursos que comprendran des de la selecció de repertori, ensenyança de solfeig, vocalització, importància de la veu, balls espanyols i clàssics, fins a poder, per mitjà d'aquests cursos, afegir els més alts llocs del teatre líric, segons el temperament i aptituds artístiques dels alumnes, car no hi ha dubte que entre els artistes dedicats a varietats existeixen elements capaços, després d'una breu reeducació, d'arribar a aquests fins.

Aquesta és la pauta, però nosaltres anem més lluny: en el curt termini d'uns mesos, habilitarem l'esplèndida Sala Capitol (avui Olimpia) com correspon als nostres fins, i hi professarem les següents assignatures:

Teoria de la música. — Solfeig. — Impostació de la veu i vocalització. — Ensenyança i repàs de repertori. Tècnica del Teatre. — Història del vestit. — Art de representar. — Gimnàs i anatomia. — Literatura. — Esgrima. — Música. — Sociabilitat. — Tècnica cinematogràfica. — Interpretació. — Art de representar i mímica. — Ritme. — Balls. — Caracterització. Mecànica musical. — Fonètica i Psicologia. — Estudi de ball i [illegible]. — "Atrezzo", sabateria i armeria. — Modisteria teatral.

La lectura del que precedeix pot donar-vos una idea del fi que perseguim. Posar això en marxa requereix un espai de temps que s'aprofitarà per a la inscripció dels alumnes, entre els quals queden compresos infants i àdhuc fills dels treballadors als quals els seus pares vulguin donar una educació artística, així com l'aficionat obrer que senti palpitar dintre seu aquest desig, i fins el professional que senti la necessitat de perfeccionar-se en l'especialitat per ell escollida.

El nostre sistema d'educació teòrico-pràctic anirà acompanyat de conferències, cursets, tertúlies artístiques, en les quals els alumnes demostraran davant d'un públic imparcial el grau de perfeccionament a què hagin arribat. Per a tals efectes es crearan quadres de representació, [illegible] teatre experimental, [illegible] que té cabuda per a totes les aspiracions i iniciatives que vindran per part de tots, com a valuoses suggerències.

Aquesta tasca és de tots per a tots; les ideologies no hi compten. Ésser entusiasta és crèdit suficient per a tenir cabuda a l'Acadèmia Lliure de Belles Arts.

LA COMISSIO ORGANITZADORA

Important: És enterament gratuïta l'ensenyança.

Lloc d'inscripció: Sindicat de la Indústria de l'Espectacle, Carrer de Casp, 46, tercer, primera.

Barcelona, març del 1938.

COMMEMORACIO DEL XX ANIVERSARI DE LA MORT DE CLAUDE DEBUSSY

Organitzat per la Direcció General de Radiodifusió, tindrà lloc diumenge vinent, a les set del vespre, un gran concert homenatge en commemoració del XX aniversari de la mort de Claude Debussy.

Hi prendran part els eminents artistes Mercè Plantada, [illegible] Valalbera i el Quartet [illegible]. L'escriptor Francesc Trabal farà un comentari abans de la interpretació de les obres debussyanes.

FRONIO
NOU MON
[illegible]

NOTICIES I AVISOS

ELS DIUMENGES DEL TREBALL VOLUNTARI

Per tal de continuar els treballs de constitució de carreteres i fortificacions, els inscrits i simpatitzants als "diumenges del Treball Voluntari" són pregats d'acudir el vinent diumenge, dia 27 del corrent, a les set del matí, al carrer d'Aribau, 212, xamfrà a l'Avinguda del 14 d'abril, lloc de sortida per a les obres esmentades.

REDACCIO ADMINISTRACIO I TALLERS:
Carrer Consell de Cent, número 282
Telèfons: Administració 25419
Redacció 10327
Tallers 19571

SUBSCRIPCIONS
Barcelona, un mes ... ... Ptes. 2'50
Península, un trimestre ... ... » 10'50
Amèrica i Filipines, trimestre ... ... » 10'50
Els altres països, trimestre ... ... » 18'00
NUMERO SOLT: 15 CENTIMS

CATALUNYA

ORGAN REGIONAL DE LA CONFEDERACIO NACIONAL DEL TREBALL D'ESPANYA — A I T

Barcelona, divendres, 25 de març del 1938 — ANY II — NUMERO 339

Pel triomf de la Guerra i la Revolució

L'ACTE RADIAT ANIT PASSADA PER A GLOSSAR EL PACTE D'UNITAT D'ACCIO C. N. T.-U. G. T.

FRANCESC GIMENEZ

LA CLASSE TREBALLADORA UNIDA, ESCLAFARA FRANCO

El pacte que s'acaba de signar entre la U. G. T. i la C. N. T., amb caràcter nacional, i que ha d'ésser un fet ràpidament a Catalunya ens permetrà de mobilitzar totes les energies del nostre poble de cara a la guerra, i acabar amb aquell estat de descoratjament que regnava entre els millors militants de les nostres organitzacions, com a conseqüència de la impossibilitat, comprovada als llocs de treball a cada minut, de fer una tasca tot l'eficaç que la nostra guerra exigia per la llibertat.

Per fortuna, el sentit de responsabilitat de la classe treballadora i l'afany comú d'acabar amb el feixisme invasor, ens torna a unir novament, i hem de procurar, camarades, que aquesta unió, la qual sorgeix en el moment culminant de la nostra lluita, sigui la unió dels germans, duradora i ferma per tal que, tots units, alcem la barrera infranquible davant la qual s'estavellin tots els atacs del feixisme criminal i que hi trobin també justa rèplica els provocadors de la Cinquena Columna, agents de Franco, els bulistes, els derrotistes. No hi pot haver a les nostres files, ni fora d'elles, agents més o menys emboscats que malden per provocar la desunió.

IMPLACABLES AMB ELS DESERTORS I LLURS ENCOBRIDORS

La unitat d'acció de la U. G. T. i de la C. N. T. ens permetrà treballar d'acord per a perseguir implacablement i denunciar els emboscats, els desertors covards i llurs còmplices. No podem tolerar, i no tolerarem, que quedi ni un de sol que, mobilitzada la seva lleva, es quedi dedossegat a la rereguarda en espera que el sacrifici dels altres li doni el problema resolt. Tenim l'obligació d'ésser, i ho serem, implacables amb els desertors i llurs encobridors.

SEGON MARTINEZ

Parla seguidament Segon Martínez, de la Federació Local de la C. N. T.

El pacte d'unitat de les Sindicals —diu— significa el compromís ferm de formar el bloc contra el qual s'estavellin els feixistes i llurs protectors.

Aquest pacte està inspirat en una gran noblesa. Per això ha d'ésser efectiu i respondrà als seus fins. Una altra cosa seria una traïció que ningú no ens perdonaria.

Tots tenim el deure de donar-ho tot per a evitar el pla dels invasors i de llurs amos. No hi ha força mercenària que sigui capaç de fer retrocedir el Poble.

Mantindrem amb esforç suprem la consigna de «No passaran».

Cal augmentar la producció, i per a això els governants han d'arbitrar els mitjans als elements treballadors i a les entitats industrials antifeixistes. El Govern té el deure de recollir aquest moment operatiu dels treballadors.

Tots a produir el màxim, així com els lluitadors no regategen sacrificis!

Ningú no pot negar-se a col·laborar.

JOSEP MOIX

TENIM LA CONVICCIO QUE VENCEREM

Camarades de Catalunya: La signatura del pacte s'ha feta en uns dies de gravetat que les organitzacions no volem pas amagar. Aquesta mateixa gravetat ens obliga a parlar en un llenguatge clar, francament clar, que ens porti a trobar fórmules per a vèncer-la.

Ha estat la signatura del pacte una de les formes que ens pot conduir a vèncer-la. La confiança de l'enemic al front de l'Est, indubtablement pot ésser passatgera i cal estar per tant, previnguts. Tenim la convicció que vencerem, però vencerem si sabem col·locar-nos en un pla estricte de guerra en el qual tots els nostres esforços siguin aportacions de tipus econòmic, de tipus pràctic, per tal de crear, de mantenir, les condicions indispensables en un país en guerra.

Hem dit, hem repetit moltes vegades, que els obrers, els de Catalunya especialment, volem ésser els primers antifeixistes, i perquè volem ésser els primers antifeixistes, hem cercat a través del pacte amb els companys de la C. N. T. un instrument que sigui instrument de victòria.

EL PACTE ES INSTRUMENT DE VICTORIA

El pacte és instrument de victòria perquè pot possibilitar aquelles condicions indispensables en un país en guerra. I a Catalunya, repetim especialment, tenim les condicions indispensables per a guanyar i per a decidir la victòria.

Juguem en aquesta guerra, sempre jugant per als obrers de Catalunya, unes preades llibertats conquerides; unes condicions socials superiors a les d'altres pobles d'Espanya, aconseguides amb sang, amb presons, amb persecucions fetes per la reacció que avui està alçada en armes. Catalunya, doncs, com cap altre poble d'Espanya, és la interessada a guanyar la guerra, a decidir la victòria, perquè Catalunya també estima més que cap altre poble la llibertat, les condicions socials superiors, un benestar mitjà més elevat que el dels altres pobles, perquè el té guanyat, perquè ha conviscut aquestes condicions, perquè ja les ha gaudides i perquè les ha gaudides les collites més que altres pobles.

Treballant amb entusiasme i fervor en tots els acords convinguts en aquest pacte, hem d'afirmar que el pacte no serà solament un "anti", com es diu, com direm, com jo mateix he afirmat que és un pacte antifeixista; passarà a ésser d'una cosa "anti", una veritable afirmació de la voluntat d'un poble, de les classes treballadores de Catalunya, que estan decidides a guanyar la guerra, d'una manera categòrica i definitiva, passant així a ésser l'afirmació de la voluntat d'un poble, repetint, que vol consolidar totes les conquestes de tipus democràtic, de tipus social i de tipus econòmic que el nostre poble ha fet en el transcurs dels mesos que han passat entre el juliol de l'any 1936 i el moment que us parlem.

LA LLUITA ES DEFINITIVA

Estem segurs que treballant amb entusiasme i fervor no s'establirà entre les dues grans organitzacions obreres cap divergència —i tenim interès a remarcar-ho— amb les altres forces antifeixistes. Les forces de tipus polític, respecte de les organitzacions sindicals, tenen un motiu comú en la lluita contra el feixisme. Dintre de la lluita antifeixista, les organitzacions sindicals tenen coses ben pròpies que cal defensar. En aquest pacte hi ha compreses aquestes condicions. En aquest pacte nosaltres fem una afirmació solemne i categòrica que estem decidits, no solament a treballar, que seria poc, que això el poble ja ho fa, sinó a aportar tots els sacrificis, no solament personals, sinó tot el que representen les nostres organitzacions, perquè estem convençuts que la lluita és definitiva, és una lluita que ja no té dubtes de cap mena; que perdent-la es perdria tot; que guanyant-la assegurem tot el que hem conquerit i tot un futur que farà possible per a nosaltres les realitzacions de tipus social a què aspirem.

Res més. I salut.

J. JOAN DOMENEC

LA UNITAT OBRERA SERIA UN TOPIC SI NO RESPONGUES A UN DESIG ANTIC DE LES MASSES

Treballadors de Catalunya, treballadors d'Espanya. Companys de la C. N. T. i de la U. G. T.:

La Confederació Regional del Treball de Catalunya, organisme disciplinat i conscient de la seva responsabilitat en els moments històrics que vivim, expressa la seva satisfacció pel pas que envers la unitat de la classe treballadora han començat a formar-se amb el pacte C. N. T. - U. G. T., i lamenta que no tingui encara un abast més profund per a convertir-lo inicialment en factor determinant d'una superació efectiva i fecunda de les situacions que, el mateix en l'ordre polític, com en tots els ordres, plantegen les necessitats imperioses de mantenir la lluita contra el feixisme i fins a la fi, sense una defallença ni una vacil·lació.

La unitat obrera seria un simple tòpic si no respongués a un desig antic de les masses treballadores, el sentiment de les quals cal saber recollir i respectar quan expressa afanys i anhels d'ésser superior, com cal saber recollir i respectar els sentiments dels pobles, les seves característiques peculiars quan responen a un desig de llibertat, que es la més enlairada concepció de la convivència i l'antítesi del feixisme.

La Confederació Regional del Treball de Catalunya, unitat orgànica dintre de la Confederació Nacional del Treball d'Espanya, organisme essencialment federalista des de la base fins a la cúpula, té a Catalunya problemes propis que ningú no pot desconèixer; els té tota l'àmbit treballadora de Catalunya, solidaritzada amb la resta de la classe treballadora d'Espanya i aquests problemes, acceptant les línies generals del pacte d'unitat C. N. T.-U. G. T. són els treballadors de Catalunya els cridats a estudiar-los i resoldre'ls, entrant les solucions més harmòniques i adients, sense sortir-se de la disciplina que imposen les institucions i organismes nacionals respectius. Cal, doncs, que es tingui present pels treballadors de Catalunya i per tots els treballadors de la resta d'Espanya, el que signifiquen i representen les Bases del Pacte C. N. T.-U. G. T., acordades pels organismes nacionals. I la C. N. T. de Catalunya es la intèrpret de les necessitats dels moments actuals i diu a tots els seus afiliats en aquestes hores que es consagra la unió, una vegada establert el pacte de la C. N. T.-U. G. T. que cal arribar a la més completa intel·ligència i cal seguir les orientacions precises perquè la unió sigui el més forta possible, perquè siguin el més perdurables, el més coherents i responsables els acords que responen als anhels de la classe treballadora, que no oblidem en aquests moments crítics que constitueix la més ferma garantia de la lluita i de la victòria.

Potser l'impuls d'unitat pesarà més que el contingut de les bases nacionals que la consagren, les quals, dintre de les transaccions obligades, potser no recullen encara prou bé tot el sentir de la classe treballadora dels pobles hispànics, amb capacitat i maduresa política suficientment provada, per a donar-los un abast d'aplicació que els qui s'han de fer ressò, probablement per creure's massa alts o per prejutjar la clarividència de la classe treballadora, no podran o no voldran donar-los.

EN AQUESTES HORES TOTS ELS SACRIFICIS SON POCS

Potser encara el projecte d'unitat no reculli prou bé el sentir de la classe treballadora, del poble espanyol, amb capacitat i maduresa política suficientment provada, per a donar-li un abast d'aplicació. Catalunya forma una unitat política diferent dintre de la República espanyola, i és un fet que la Confederació Regional del Treball de Catalunya reconeix en aquestes hores que tots els sacrificis són pocs, i que la solidaritat de tot el poble ha d'ésser veritablement extensa i la unió sincera, infrangible, més que mai, és l'única que pot donar solucions als moments actuals. I la Confederació Regional del Treball de Catalunya, per damunt de tot el que hi pugui haver, no vol veure en les Bases del pacte C. N. T. - U. G. T. altra cosa que l'arma més poderosa dels treballadors.

La unió dels treballadors és l'arma que ha d'abatre el feixisme i foragitar d'Espanya el darrer invasor, i és també l'arma indubtable que ha de permetre afermar les conquestes de la revolució, que tenen la seva iniciació en el magnífic moviment del poble antifeixista, el 19 de juliol. I així com ha estat possible posar-se d'acord amb la C. N. T. i la U. G. T. a Espanya en el pla nacional, també veurem que la Confederació Regional del Treball de Catalunya, es posarà en relació i d'acord amb la U. G. T. a Catalunya. I aquest acord és de desitjar que no es vegi amb recel per part de ningú. És de desitjar que es respectin les autonomies i que desapareguin tots els recels per part de tots els partits i organitzacions, perquè així és com podrem tenir la màxima garantia per arribar a la veritable unitat entre tots els sectors antifeixistes i aquesta unitat de tots els sectors antifeixistes serà un fet fecund i de poderoses conseqüències. La Confederació Regional del Treball de Catalunya no vol altra cosa que fugir de tot allò que pugui separar la classe obrera i els sectors antifeixistes, perquè mira serenament la situació i amida la importància i la gravetat de les hores que vivim; i està segura de si mateixa.

LES HORES SON GREUS I DIFICILS

La Confederació Regional del Treball de Catalunya no vol perdre el temps ni cantar lloances a una unitat que solament els fets han arribat a consagrar-la sense defraudar les il·lusions de la classe treballadora, postergada ja excessivament per la incomprensió de molta, per no dir de tota.

Les hores són greus i difícils. I ara més que mai, la classe treballadora ha de mirar endavant i ha d'arribar a la unió per damunt de totes les diferències d'apreciació, sense renunciar mai al que li és propi, ni això que ens dignifica per la conseqüència i la fidelitat d'una idea i uns principis. VISCA LA UNITAT! Per la unitat dels obrers, dempeus tots, al front i a la rereguarda, a la fàbrica i al taller, al camp i a tot arreu, per aixafar definitivament el feixisme!

I ara permeteu-me, companys de Catalunya, treballadors i ciutadans en general que m'heu escoltat, que pronunciï unes paraules finals, dirigides als altres treballadors de la resta d'Espanya que no poden entendre la nostra llengua vernacla.

A LLUITAR TOTS, CAMARADES!

Treballadors i antifeixistes de tot Espanya: la Confederació Re-

(Segueix a la pàgina 2)

COM ES FA LA REVOLUCIO AL MATEIX TEMPS QUE LA GUERRA

És innegable, malgrat les consignes contràries, que la Revolució va de tal manera unida a la guerra que no pot avançar l'una sense el concurs de l'altra.

A Castella, on els pobles porucs i egoistes no marxen si no se'ls garanteix que els beneficis que obtenen pel seu treball és per a ells, desconeixen, en ésser-los plantejat el problema de les col·lectivitats, el seu esperit d'irredemts sota el qual han viscut durant molts segles.

Amb tot, quan en els nostres avançaments de conquista — o de reconquista — hem cridat els camperols per a fer-los consideracions referents a un viure millor que el que han tingut fins ara, es nota en ells l'afany de redimir-se però en el fons se'ls veu el desig obsessionant de tota la seva vida: posseir per a ells, individualment, un tros de terra per a ésser d'ells els amos, per a fer-ne el que més els plagui.

No crec que, com diuen, fos Lenin l'autor de la frase «la terra per al qui la treballa» que a Rússia, després de posessionada del poder la Revolució, tanta sang de «mujiks» havia de costar fer-los aprendre que el dret que hom els dona sobre la conquista de la terra, és l'aprofitament del fruit que amb el seu propi esforç aconseguiran produir.

Ací, en terres de les dues Castelles, tampoc no ha estat cosa de cosir i cantar, com vulgarment es diu quan la cosa és fàcil de realitzar. E's de les tribus — que deia Comorera — amb el fusell portem també el bon criteri constructiu que tan bé coordina amb l'esperit de la C. N. T. Si un poble és conquistat a la facció, immediatament comuniquem a la Regional comprovada l'estat de les terres i si en prendre'l hi havia o no treballadors; si el vilatge assaltat ho ha estat en pla de reconquista, avisem igualment, i amb el consens del comandament militar, amb el qual es posa d'acord la nostra Regional, es comença a treballar la terra, si és la seva època, o a recollir els fruits, si aquests són madurats.

La primera preocupació dels qui combatem, en prendre un poble, és la de procurar que els camperols s'ocupin de treballar per a assegurar la collita vinent. No ens preocupa pensar que el lloc pres pugui caure altra vegada a mans enemigues; aquesta avinentesa és problemàtica i nosaltres no podem viure pràcticament si no és de realitats. Nosaltres sabem que una terra no pot ésser vençuda sinó per la violència o mitjançant el subornament quan és armada: ni tampoc orientar-la, conscienciar-la, o espiritualitzar-la, quan és força constructiva.

Per als fronts de la guerra, tota violència és poca; però en el si de la col·lectivitat que anem deixant a la rereguarda, ensenyem que avançar són interessos conèixer i espiritualitzar. ¿Com hauria, si no, estat possible mantenir a tot Castella les col·lectivitats creades, que poden servir de mirall a les muntades en altres regions, àdhuc aquelles que pel seu esperit obert als avanços del progrés els és més fàcil d'adaptar-se a les situacions revolucionàries?

Primerament, quan fusell en mà havíem de treure, mitjançant l'amenaça, els pagesos del domini de l'amo i fer-los segar el blat que es capmaria amb indicacions de perdre's, vam observar que per a despertar l'ànima adormida dels pobles era necessari, momentàniament, obrar com els tirans, exercir la violència.

Després, un cop fundats els grups de reconstrucció que s'encarregaren d'administrar les finques incautades, ens trobàrem amb el perill que l'esperit constructiu corria el risc de perdre's, si no es prenien mesures per a impedir el sabotatge que feien els pagesos, reduïda per nosaltres de l'amo, i augmentats els jornals llurs en un cent per cent, i reduït el jornal de treball a vuit hores diàries... ¡Quantes vegades ens hem vist precisats a deixar les trinxeres per a retrocedir un parell de quilòmetres per tal que els camperols incomprensius no es rebel·lessin davant la necessitat de treballar un parell d'hores més, cobrables, degut a ésser molt avançada l'estació o a la perillositat d'un enemic massa proper!

Avui ja no s'esdevenen aquests episodis gràcies a la propaganda sindical feta en benefici de la Revolució; dic propaganda sindical i no política, perquè solament la U. G. T. i la C. N. T. són les entitats que defensen les col·lectivitats que es creen. [illegible]

De faisó imperceptible, doncs, es va fent la Revolució al mateix temps que la guerra. I als qui embruten parets i façanes amb cartells i rètols amb el contingut de la vella i coneguda consigna: «Primer guanyar la guerra», cal dir-los que no s'escarrassin, perquè després d'ells venim nosaltres amb la correcció que fem bona tot allargant la seva pròpia consigna: «Primer guanyar la guerra... i la Revolució».

Mauro BAJATIERRA

EL MILLOR DISCURS

Que ningú no es molesti. Però creiem que, a l'època dels fets, les paraules són sobreres. Potser ens haurem d'inclinar per les precises, per les estrictament necessàries; que totes les altres, són avorribles.

El combat de la paraula és bo de practicar quan l'enemic ens contesta amb projectils de la mateixa mena. Però no quan són els trets els que responen a les paraules. Els mítings no tenen eficàcia si el que peta als espais és un concert de granades.

L'oratòria és bona per a dialogar i convèncer en temps de pau. Es pot àdhuc passar alguns moments agradosos oint perorar o perorant; però, la feina positiva, la realitzada, correspon al braç.

Al front, els comissaris que han donat més rendiment són els qui s'han limitat a predicar amb l'exemple. La paraula — com els focs d'artifici — anima mentre l'exhibició dura. Després, cara a cara amb la realitat, les veus sonores s'esvaeixen, i és el tremp, el nervi el que s'ha de manifestar. La convicció, les ganes d'actuar PER DAMUNT DE TOT, és el que pot salvar Espanya i el Món del malson del feixisme.

Jo no penso ferir, des d'ací, la susceptibilitat dels meus germans de causa, i estimo, com qui més, totes les aportacions favorables al desenvolupament del moviment antifeixista. Però, aquesta bona disposició que m'és pròpia, no em priva de considerar, després d'efectuar l'anàlisi de la situació guerrera, que les expansions orals no convencen tant el poble — ni a mi — com el pas de les bateries i de les esquadretes aèries que segueixen el camí del front.

Ja estan bé les recordances i les exhortacions... sempre que vagin precedides d'alguna nota semblant a aquesta: «A dos quarts de dotze del matí, dues esquadretes de «xatos» metrallaren una columna motoritzada formada per més de cent camions...» és el millor discurs!

JOAN DEL PI

Obrer de la Construcció: A les Brigades de Salvament que organitza S. I. A. hi ha un lloc vacant per a la teva activitat.